

16. Освободи себе си отъ погрѣшки, кои-то могатъ да причинѣтъ разногласіе и истудяваніе, или да направѣтъ невъзможно примиреніе-то. Не изисквай съвършенство, кое-то ты самъ нѣмашь, нито ся люти въ погрѣшки, кои-то ты самъ имашь.

17. Бѣди мълчаливъ въ домашны-ты нѣчта! Не съобщавай домашны-ты си грижи нито на самы-ты си пріятели! Напротивъ най ближный ти пріятель нека бѣде съпруга-та или съпругъ-тъ, и нека нѣма ничто тайно помежду васъ.

ГЛАВА ДВАНАДЕСЯТА.

За Стопанинъ-шъ.

1. Достоуважаемо е състояніе-то на стопанина! Зачто-то той става учястникъ какъ-то на княза, тѣй и на неговья най сиромахъ подданикъ.

2. Стопанинъ-тъ е господарь на всички-ты свои стѣжянія и защитникъ на тѣхны-ты правдини; още е прѣдмѣтъ на почитаніе на всички-ты си съграждане и домашны.

3. Той ся не грижи само за себе си, какъ-то осамотенный мѣжъ, зачто-то между всички-ты му грижи, най малка-та му е за себе си. Съпруга-та му чяда-та му, надлѣжны-ты му работы и самы-ты му слугы сѣ прѣдмѣтъ на негово-то вниманіе и стараніе. Той е баща, настойникъ, пазичъ, пріятель и свѣтникъ на всички-ты неговы.

4. За тѣхъ притърпѣва той съ великодушіе неприятности-ты на живота; за тѣхъ ся подчинява